

ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝ. ΜΕΡΙΣ
Ιδρυτής: ΧΑΡ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Συμφώνησεν τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 109133,
ἰδιοκτησία καὶ διανομήν
Τυπογραφείον

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Ἐτήσια 360 ΔΡ.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: 30 ΔΟΛ.

Φιλοπονητική μας Σελίδα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΕΠΕΙΓΟΥΣΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

- Πυρεσβεστικόν 25-61
- Α' Βοήθειαι 39-55
- Δ. Νοσοκομείον 26-98
- Αστυν. Δίαις 28-35
- Γεν. Ασφάλεια 28-80
- Γλαυκός/βλάβει 25-22

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Θάλασσα Σμάρου
Λας Γιούλη. Σήμερον 10 μ.μ.
«Το κορίτσι με τις κοκκίνες
Αλφες».

ΑΙΓΛΗ Σήμερον 4-12 «Ρο-Ρο
-Ρμπινσον» κατάλληλον.

ΑΣΤΥ. Σήμερον 4-12 «Τα
τάνκς εξομολογώ» εγχωρινόν οι-
νευσασκόπ. κατάλληλον.

ΙΝΤΕΛΛ (Σινεμασκόπ). Σήμερον
4-12.45 «Η όμορφος της κο-
λάσεως» κατάλληλον.

ΠΑΛΛΑΣ. Σήμερον 4-12 «Ζη-
τείται δολοφόνος» κατάλληλον
ΠΑΝΘΕΩΝ. Σήμερον 4-12 «Τα
4 σκαλοπάτια» ελληνικόν κα-
τάλληλον.

Ρ.Ε.Σ. (Σινεμασκόπ). Σήμερον
4-12 «Οι παράνομοι δεν εί-
ναι πάντα εγκληματίες».

Ληξιαρχείον

Γεννήσεις
«Αρρενα: Ιω. Λουκά, Δημ.
Παπαστεργίου, Νικ. Βουκελάτου.
Θήλυ: Λάμ. Λιάλη.

Θάνατοι
«Γάμοι
Ιω. Πετρόπουλος καί Αργυρά
Πάνου εκ Πατρών. Χαρ. Κεντρού
έκ Κροστάνων—Ευδωρήνη
Συνούρη εκ Κερκενίας Αιγίου.
Δημ. Κορκάκης εκ Αθηνών—Διο-
νυσία Μπάστα εκ Ζακύνθου.

Γνωστοποιήσεις γάμων
Γνωστοποιείται συμφώ-
νος τῷ ἀριθμῷ 1369 τῶν
«Αστικῶν Κώδικος» δι:
«Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ
τοῦ Ἰωάννου καί τῆς Μαρίας
τοῦ γένου Δημητρακοπούλου γεν-
νηθεῖς καί κατοικοῦντες ἐν Α' Λα-
χαίαν καί ἡ ΕΛΕΝΗ ΚΥΡΙΟ
ΠΟΥΛΟΥ τοῦ Γεωργίου καί τῆς
«Αριστίας τοῦ γένου Δημητρακο-
πούλου γεννηθεῖσα καί κατοικοῦσα
ἐν Ἀγιοματάσκειν Πατρῶν μέ-
λων ἐν ἑαυτῶν εἰς γάμον τελε-
σθόμενον ἐν Πάτραις.

αἰφ. Μονάχου δι' ὑποτροφίας
δέχεται ἠφιστάμενος Ι.Κ.Α.
ἀποχρῶν Τρίτη, Πέμπτη 3-4.
ἰατροῦ Ἀγίου Νικολάου 60.
ἡλ. 21-81.

«Ο παιδίατρος κ. ΝΙΨΟΛΑΟΣ
ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ δέχεται
καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ιατρείον
τοῦ Κορινθίου 305, ἡλ. 36-12
Τὸς ἀπόρους Τρίτην καί Σάβ-
βατον 3-7 μ.μ. δωρεάν.

ΝΕΟΝ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡ-
ΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ.
ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, Ιατροῦ, εἰδι-
κοῦ ἀκτινολογίου—ἀκτινοθερα-
πειῶν, τ. διευθυντοῦ ἀκτινολο-
γικοῦ τμήματος Δημ. Νοσοκο-
μείου Πατρῶν. Ἐργαστήριον
Μαϊζωνος 52, ἡλ. 40-46, οἰκία
Ἀγ. Νικολάου 50, ἡλ. 36-66

Δρ. ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ,
εἰδικὸς παθολόγος, διδάτωρ Πα-
νεπιστημίου ΒΕΛΛΑΝΚΕΡΝ (Γερ-
μανίας). Ὁδὸς ΚΑΝΑΚΗ 146,
ἡλ. 28-41, Πάτραι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ,
Ιατρός Δερματολόγος—Ἀφροδι-
σιολόγος—Αἰσθητικὴ Δερματο-
λογία—Σεξουαλικά παθήσεις
Βόστη 20, ἡλ. 20-14.

«Ο κ. ΚΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, χειρουργὸς ὀφθαλμολόγος,
δέχεται καὶ χειρουργεῖ εἰς τὴν
Πάτραις, Μαϊζωνος 12, κλινικὴν
του, ἡλ. 37-47.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ἔργαστήρια
ΚΩΝΣΤ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ιατροῦ—εἰδικῶν ἀκτινολογίας
Πλάτεια Γεωργίου Α'—Κορίν-
θου ἡλ. 32-72.

«Η κλινικὴ ὀρθοπαιδικῆς καὶ
τραυματολογίας τοῦ ὀφθαλμο-
κοῦ—χειρουργοῦ ΖΑΦΕΡΙΝΟΥ
ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΥ μετεφέρθη εἰς
τὴν πρόην κλινικὴν Μαγκανάρου,
τελευτῶν ἀνατολικοῦ διακοῦ 33
Γούναρη—Ἀδωνάσιος διὰ 41-37.

ΝΤΥΣΑΤΕ
τά παρὰδωρ κας με ὡ-
ραία ὑφαντά ἀργαλεῖα
ἡγγυμένα διὰ τὴν ἀν-
τοχὴν καὶ τοὺς χρωμα-
τισμοὺς των.
Τίμαι ἡλαττωμέναι
«ΜΥΣΤΕΡΑ» ἔναντι
Εἰσηγητῶν «In-
τεκλ», ἡλ. 25-28.

ΓΡΗΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ια-
τρός, Εἰδικὸς φυματιολόγος,
δέχεται καθ' ἑκάστην, ὡς καὶ
ἐπὶ συνεντεύξει ὁδὸς Ἀθαν.
Διακοῦ 30, Ὑψηλὰ Ἀλώνια,
Αἰτίνας Χ. ἡλ. 35-58.

«Οτο-рино-λαρυγγολογικὴ κλινικὴ
τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΜΑΡΚΟΥ,
χειρουργοῦ ὀτορινολαρυγγολό-
γου, Ἀγ. Ἀνδρέου 107, ἡλ.
45-33.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩ-
ΤΗΣ Ιατρός, ἀριστοτέλης ἰα-
τρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
ἱκταίει ἐν τῷ Πανεπιστημῷ

Σελίδα 3η

Φιλοπονητική μας Σελίδα

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΕΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΠΙΜΑΧΟ ΘΕΜΑ
(Ελληνική Μουσική και Δημοτικό τραγούδι)

Τῆς κ. ΣΩΗΣ ΚΟΥΡΛΑΜΠΑ

Πρὶν λίγες μέρες, διάβασα τὸ
βιβλίο τῶν κ. Κ. Πανά καὶ Σκλή-
ρου γιὰ τὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν
καὶ τὸ δημοτικὸ τραγούδι. Χωρὶς
νὰ θέλω νὰ περῶσω γιὰ κριτι-
κὴν ἀπὸ τοῦ γράφου, θὰ ἐπιθυ-
μοῦσα νὰ πῶ μερικὲς παρατηρή-
σεις μου.

Πρῶτον, ἡ προσπάθεια τοῦ εἰ-
ναί ἐπιμετῆ, γιὰτὶ, ὅπως λέγει
καὶ ὁ Ζυγάνης, τὸ πνεῦμα τοῦ
διδασκικοῦ ἐπεβάρυνε τὸν ἀν-
θρακτὴν τῆς ἐθνικῆς τέχνης. Τὸ νὰ
ἐκφράσῃ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, ὅτι
μελεῖ νὰ χάσῃ τὸ δρόμο μας, νὰ
γίνῃ μὴν φέρει καὶ κομπολοῖτες.
Μόνον τὸ ἔθνος ἐκείνο ποὺ ἔχει
κατακτήσει τὸ δικό του ὕψος
ἐπὶ τοῦ μουσικοῦ πολιτισμοῦ,
μπορεῖ νὰ ἐκτιμῇ τὸ μουσικὸ
πολιτισμὸν τῶν ἄλλων λαῶν.

Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει νὰ
τροβᾷμε καὶ τὸ ἄλλο ἄκρο καὶ
νὰ θέλωμε νὰ φέρῃμε πάλιν τὸ
βυζαντινὸ μονόφωνον τρόπο καὶ
τὴν βυζαντινὴν σημειογραφίαν σὲν
τὴν ἑλληνικὴν. Γιατὶ ἡ βυ-
ζαντινὴ γραφὴ, πέρασεν ἀπὸ πολ-
λὰ στάδια ἐξέλιξης, ὥστε νὰ
πάρῃ τὴν μορφήν, ποὺ ἔχει σή-
μερα. Κι ἂν δὲν ἔκαμε ἕνα βή-
μα παραπάνω, γιὰ νὰ παρακο-
λοῦσθαι τὴν φυσικὴν ἐξέλιξιν, ποὺ
ἐκφράζει τὴν ἀσὴν μετὰ τὸν 11-
12ον αἰῶνα, αὐτὸ ὀφείλεται σὲ
δύο λόγους: Πρῶτον σὲ τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ
ΣΜΑΡΟΥΛΑΣ ΓΙΟΥΛΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Τὴν Τετάρτη ὁ Ὀρέστης Μακρῆς ἐμφανίζεται σὲ
«Πάνθεον». Τὴν Παρασκευὴ ἡ Ἀρχαία Τραγωδία
στὴν «Δημοτική» θὰ περυσιασὶν τοὺς «Πέρσες».

Ὁ θίασος τῆς κ. Σμαρούλας
Γιούλη ποὺ πρῶτος αὐτὴν
πὸλιν μας μὲ σιρὰ ἀπὸ ἀέ-
λογα ἔργα, θὰ ἀνεβῇ ἀπὸψε
τὸ βράδυ γιὰ πρῶτὴ φορὰ, τὴ
νέα θεατρικὴ δημιουργία τοῦ
κ. Σμαρούλας. Ἐπὶ κορίτσι μὲ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Κατὰ τοὺς Κριτικούς. Ὁρῶν
σὴν, ποὺ ποῖσαν μουσικὴν γιὰ
τὸν ἀπογευματινὸν καὶ κἀνὸν
ἀνελλιπὴν ἐκστράτειαν. Ὁ
λοκρωτικὸς πόλεμος κατὰ
παντὸς ἔθνους.

Νομίζω πὺς δὲν ἀξίζει νὰ εἰ-
ναι κανεὶς σὴν ἐποχὴν μὲς
ἀλλοδαπῶν, γιὰτὶ ἡ μισαλλο-
δοξία δὲν ἦταν οὕτως καὶ ἂν εἰ-
ναι ποτὶ ἐπὶ κομπολοῖτες. Ὁ
δεχόμενος καὶ τὴν ἐξὴν ὁρῶν
δημιουργία καὶ θὰ τὴν ἀγχι-
σῇ. Γιατὶ ἡ ἀσὴν νὰ γίνῃ κα-
τανιστὴν μὲς σὲ τὴν βιβλίο
τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὰ ὅποια
μπορεῖ νὰ ἐρῇ σὲ ἐπαφὴν Γιατὶ
δὲν εἶναι κατὰ ἑξῆς ἀπὸ τὴν
καὶ μὲς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπειδὴ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τελεῖται
σὴν οἱ παραστάσεις τοῦ θία-
σου τῆς κ. Σμαρούλας Γιούλη
σὴν πόλιν μας. Τὴν Κυριακὴν ὁ
θίασος θὰ δώσῃ ἀποκαρτεσι-
σὴν παραστάσιν μὲ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ θίασου «Ο Περ-
σες».

Μετὰ τὴν πόλιν μας ὁ θίασος
τῆς κ. Γιούλη θὰ μεταβῇ νὰ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Ὁ θίασος τῆς κ. Σμαρούλας
Γιούλη ποὺ πρῶτος αὐτὴν
πὸλιν μας μὲ σιρὰ ἀπὸ ἀέ-
λογα ἔργα, θὰ ἀνεβῇ ἀπὸψε
τὸ βράδυ γιὰ πρῶτὴ φορὰ, τὴ
νέα θεατρικὴ δημιουργία τοῦ
κ. Σμαρούλας. Ἐπὶ κορίτσι μὲ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Κατὰ τοὺς Κριτικούς. Ὁρῶν
σὴν, ποὺ ποῖσαν μουσικὴν γιὰ
τὸν ἀπογευματινὸν καὶ κἀνὸν
ἀνελλιπὴν ἐκστράτειαν. Ὁ
λοκρωτικὸς πόλεμος κατὰ
παντὸς ἔθνους.

Νομίζω πὺς δὲν ἀξίζει νὰ εἰ-
ναι κανεὶς σὴν ἐποχὴν μὲς
ἀλλοδαπῶν, γιὰτὶ ἡ μισαλλο-
δοξία δὲν ἦταν οὕτως καὶ ἂν εἰ-
ναι ποτὶ ἐπὶ κομπολοῖτες. Ὁ
δεχόμενος καὶ τὴν ἐξὴν ὁρῶν
δημιουργία καὶ θὰ τὴν ἀγχι-
σῇ. Γιατὶ ἡ ἀσὴν νὰ γίνῃ κα-
τανιστὴν μὲς σὲ τὴν βιβλίο
τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὰ ὅποια
μπορεῖ νὰ ἐρῇ σὲ ἐπαφὴν Γιατὶ
δὲν εἶναι κατὰ ἑξῆς ἀπὸ τὴν
καὶ μὲς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπειδὴ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τελεῖται
σὴν οἱ παραστάσεις τοῦ θία-
σου τῆς κ. Σμαρούλας Γιούλη
σὴν πόλιν μας. Τὴν Κυριακὴν ὁ
θίασος θὰ δώσῃ ἀποκαρτεσι-
σὴν παραστάσιν μὲ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ θίασου «Ο Περ-
σες».

Μετὰ τὴν πόλιν μας ὁ θίασος
τῆς κ. Γιούλη θὰ μεταβῇ νὰ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Ὁ θίασος τῆς κ. Σμαρούλας
Γιούλη ποὺ πρῶτος αὐτὴν
πὸλιν μας μὲ σιρὰ ἀπὸ ἀέ-
λογα ἔργα, θὰ ἀνεβῇ ἀπὸψε
τὸ βράδυ γιὰ πρῶτὴ φορὰ, τὴ
νέα θεατρικὴ δημιουργία τοῦ
κ. Σμαρούλας. Ἐπὶ κορίτσι μὲ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Κατὰ τοὺς Κριτικούς. Ὁρῶν
σὴν, ποὺ ποῖσαν μουσικὴν γιὰ
τὸν ἀπογευματινὸν καὶ κἀνὸν
ἀνελλιπὴν ἐκστράτειαν. Ὁ
λοκρωτικὸς πόλεμος κατὰ
παντὸς ἔθνους.

Νομίζω πὺς δὲν ἀξίζει νὰ εἰ-
ναι κανεὶς σὴν ἐποχὴν μὲς
ἀλλοδαπῶν, γιὰτὶ ἡ μισαλλο-
δοξία δὲν ἦταν οὕτως καὶ ἂν εἰ-
ναι ποτὶ ἐπὶ κομπολοῖτες. Ὁ
δεχόμενος καὶ τὴν ἐξὴν ὁρῶν
δημιουργία καὶ θὰ τὴν ἀγχι-
σῇ. Γιατὶ ἡ ἀσὴν νὰ γίνῃ κα-
τανιστὴν μὲς σὲ τὴν βιβλίο
τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὰ ὅποια
μπορεῖ νὰ ἐρῇ σὲ ἐπαφὴν Γιατὶ
δὲν εἶναι κατὰ ἑξῆς ἀπὸ τὴν
καὶ μὲς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπειδὴ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τελεῖται
σὴν οἱ παραστάσεις τοῦ θία-
σου τῆς κ. Σμαρούλας Γιούλη
σὴν πόλιν μας. Τὴν Κυριακὴν ὁ
θίασος θὰ δώσῃ ἀποκαρτεσι-
σὴν παραστάσιν μὲ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ θίασου «Ο Περ-
σες».

Μετὰ τὴν πόλιν μας ὁ θίασος
τῆς κ. Γιούλη θὰ μεταβῇ νὰ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Ὁ θίασος τῆς κ. Σμαρούλας
Γιούλη ποὺ πρῶτος αὐτὴν
πὸλιν μας μὲ σιρὰ ἀπὸ ἀέ-
λογα ἔργα, θὰ ἀνεβῇ ἀπὸψε
τὸ βράδυ γιὰ πρῶτὴ φορὰ, τὴ
νέα θεατρικὴ δημιουργία τοῦ
κ. Σμαρούλας. Ἐπὶ κορίτσι μὲ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Κατὰ τοὺς Κριτικούς. Ὁρῶν
σὴν, ποὺ ποῖσαν μουσικὴν γιὰ
τὸν ἀπογευματινὸν καὶ κἀνὸν
ἀνελλιπὴν ἐκστράτειαν. Ὁ
λοκρωτικὸς πόλεμος κατὰ
παντὸς ἔθνους.

Νομίζω πὺς δὲν ἀξίζει νὰ εἰ-
ναι κανεὶς σὴν ἐποχὴν μὲς
ἀλλοδαπῶν, γιὰτὶ ἡ μισαλλο-
δοξία δὲν ἦταν οὕτως καὶ ἂν εἰ-
ναι ποτὶ ἐπὶ κομπολοῖτες. Ὁ
δεχόμενος καὶ τὴν ἐξὴν ὁρῶν
δημιουργία καὶ θὰ τὴν ἀγχι-
σῇ. Γιατὶ ἡ ἀσὴν νὰ γίνῃ κα-
τανιστὴν μὲς σὲ τὴν βιβλίο
τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὰ ὅποια
μπορεῖ νὰ ἐρῇ σὲ ἐπαφὴν Γιατὶ
δὲν εἶναι κατὰ ἑξῆς ἀπὸ τὴν
καὶ μὲς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπειδὴ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ τελεῖται
σὴν οἱ παραστάσεις τοῦ θία-
σου τῆς κ. Σμαρούλας Γιούλη
σὴν πόλιν μας. Τὴν Κυριακὴν ὁ
θίασος θὰ δώσῃ ἀποκαρτεσι-
σὴν παραστάσιν μὲ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ θίασου «Ο Περ-
σες».

Μετὰ τὴν πόλιν μας ὁ θίασος
τῆς κ. Γιούλη θὰ μεταβῇ νὰ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Ὁ θίασος τῆς κ. Σμαρούλας
Γιούλη ποὺ πρῶτος αὐτὴν
πὸλιν μας μὲ σιρὰ ἀπὸ ἀέ-
λογα ἔργα, θὰ ἀνεβῇ ἀπὸψε
τὸ βράδυ γιὰ πρῶτὴ φορὰ, τὴ
νέα θεατρικὴ δημιουργία τοῦ
κ. Σμαρούλας. Ἐπὶ κορίτσι μὲ
ἐκτενὴ διὰ τὴν ἀσὴν καὶ τὴν
κινηματογραφικὴν ἐργασίαν
τοῦ κ. Σκλήρου σὲ συμπερι-
στασία τοῦ Σημεῖον μερικὲς
φράσεις σὲ τὴν ὁδόν.

Κατὰ τοὺς Κριτικούς. Ὁρῶν
σὴν, ποὺ ποῖσαν μουσικὴν γιὰ
τὸν ἀπογευματινὸν καὶ κἀνὸν
ἀνελλιπὴν ἐκστράτειαν. Ὁ
λοκρωτικὸς πόλεμος κατὰ
παντὸς ἔθνους.

Νομίζω πὺς δὲν ἀξίζει νὰ εἰ-
ναι κανεὶς σὴν ἐποχὴν μὲς
ἀλλοδαπῶν, γιὰτὶ ἡ μισαλλο-
δοξία δὲν ἦταν οὕτως καὶ ἂν εἰ-
ναι ποτὶ ἐπὶ κομπολοῖτες. Ὁ
δεχόμενος καὶ τὴν ἐξὴν ὁρῶν
δημιουργία καὶ θὰ τὴν ἀγχι-
σῇ. Γιατὶ ἡ ἀσὴν νὰ γίνῃ κα-
τανιστὴν μὲς σὲ τὴν βιβλίο
τῶν ἀκαδημαϊκῶν, μὲ τὰ ὅποια
μπορεῖ νὰ ἐρῇ σὲ ἐπαφὴν Γιατὶ
δὲν εἶναι κατὰ ἑξῆς ἀπὸ τὴν
καὶ μὲς πρὸς τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐποχῆς ἐκείνης, ἐπειδὴ τὴν
ἐποχὴν ἐκείνην, ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, ποὺ στὴν ἀσὴν ἀσ-
χολοῦνταν νὰ ἀναπτύσσεται ἡ πολυ-
φωνία, τὸ βυζαντινὸν παρου-
σιαστικὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ
προσλαμβάνεται ὅλα καὶ περισσό-
τερον στοὺς καλοῦς θεσμοῦς.
Ἔνας τέτοιος θεσμὸς ἦταν καὶ
τὸ μονόφωνον μέλος σὲ σύγκρη-
σιν μὲ τὸ πολυφωνικόν, ποὺ ἔκα-
νε τότε τὰ πρῶτα του βήματα
Διούτηρον, σὴν ἀντίθεσιν τῆς
Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρώμης καὶ

Μὲ τὸ ἔργο